

ધનપ્રસાદની ધારાસભા

7/13/10

ધનપ્રસાદની ધારાસભા.

TV
1922

14-10-1922

87

Reg. No. 29

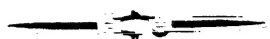
24

૧૦૧૨૮

મુદ્ર. ૦-૧-૦]

ગોકુળદાસ દા. રાયચુરા.

રા. રાયચુરાકૃત અન્ય પુસ્તકો.

રાસમન્દિર.	કી. ૦-૮-૦
અર્વાચિન યુગના મહાન ગુજરાતી.	૦-૨-૦
રેણુકા. (સીલકમાં નથી)	
શેરખજરનું સ્વપ્નું ” ”	
અસહકારી યુગલ	૦-૨-૦
સ્નેહપૂર્ણા (નવલકથા) (છપાય છે)	
નવગીત (ત્રીસ રાષ્ટ્રીયગીતો)	૦-૮-૦

વધુ વિગત માટે લેખકને લખો.
મંગાવનારે પુસ્તકની કિંમતની પોસ્ટની ટીકીટો
મોકલવી. વી. પી. કરવામાં નહિ આવે.

કે.-ઈસ્માલજી નાગરી બીલ્ડીંગ,
મરીન સ્ટ્રીટ, કોલ. —મુંબઈ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૧૨૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૦૦૪૨૧૬૦૪ી ૨૧૧૨૧૨૧(૧)

વિષય ૬ - : ૩

ધનપ્રસાદની ધારાસભા !

“ત્હમને તે આ શું ભૂત બરાયું છે ! ? વાતવાતમાં બસ ધારા-સભા ને ધારાસભા જ ?”

જવાબમાં ધનપ્રસાદે મોઢામાં રહેલી સીંગારને સરખી કરતાં કરતાં પોતાની પત્ની ચંદ્રિકા તરફ સહાસ્ય એક નયન ફેંક્યું.

“ખરેખર હવે તો મ્હારાથી આ સાંખી શકાતું નથી. બિચારો ન્હાનકડો કુમાર પિતાની મીઠી નજર માટે કેટલો તરફડે છે પણ એના પિતા તો બેસતાં ઉઠતાં ખાતાં પીતાં બસ એકજ વિચારમાં તલ્લીન છે — ધારાસભા ને ધારાસભા જ ” ચંદ્રિકાએ પતિ સહામે કંઈ દયાભાવથી બોલ્યું.

હજી ધનપ્રસાદે જવાબમાં ધૂમાડાના ગોટેગોટા કાઢવાનું ચાલુ રાખ્યું.

“છેલ્લા ત્રણમાસથી તો ત્હમને ત્હમરી વહાલી સિતારી પણ યાદ નથી આવી. ઘરમાં આવતાં તુરત જે દીલ સિતારીમાં તરબતર થતું તે દિલમાં બસ આજે ધારાસભાના જ ધબકારા સંભળાયા કરે છે. ન્હાનકડો કુમાર યાદ ન આવે, સિતારી ભૂલી જવાય તો પછી આ ચંદ્રિકા ક્યાંથી યાદ આવે ?” ચંદ્રિકાના શબ્દોમાં હવે ત્હનું દિલ દુઃખથી દ્રવતું હતું.

“ચંદ્રિકા ! ચંદ્રિકા ! એ સિતારી અને તું બન્ને ધારાસભામાં હું જમણ પછી કંઈ અનેરો આનંદ માણુશો. અને કુમાર પણ પોતાના પિતાને મ્હોટો માણુસ જોઈ ખુશ થશે. ” આખરે ધનપ્રસાદે દિલમાં રમી રહેલી વાત બહાર મુકી.

“બબ્બો એ આનંદ ! રોજનું શેર લોહી બળી જાય છે તેનું કેમ ! ? ધારાસભામાં તે એવડો શું અમૃત કટોરો છે કે તેના પિના ચાલે જ નહિં ? હું તો બે બાબુથી દુઃખમાં દયાઈ મરું છું. એક ન મળે સ્વામિની; પ્રેમ-દ્રષ્ટિ અને બીજી સ્વામિને લાગેલી ઘેલછામાં થતો દેશદ્રોહ.....”

“દેશદ્રોહ ? હા.....હા.....હા...હી. હી...” ધનપ્રસાદ સીંગારને હાથમાં નચાવતો નચાવતો મોટેથી હસી પડ્યો.

સ્વામિની આ સ્થિતિ જોઈ ચન્દ્રિકાનું દિલ ભડકે બળ્યું.

“ ચન્દ્રિકા આપણે એ તકરાર પછી કરીશું. એ બુદ્ધિવાદના પાસા પછી ફેંકશું પણ હાલ ત્હને બહુ ખોટું લાગ્યું હોય તેમ દેખાય છે. લે તારે બહુ દિવસ પછી ત્હારી સિતારીને આજે છેડ. ચાલ નું ખુશી થા. ” ધનપ્રસાદે વાત ફેરવવા અને સાથે સાથે ચન્દ્રિકાને ખુશ રાખવા પ્રયત્ન કર્યો.

ચન્દ્રિકાએ પતિના આગ્રહથી તથા પોતાનો પતિ એ ઘડી પણ એ ધારાસભાની મોહિની વિસરે એ આશાએ સિતારી છેડી: સાથે ત્હેનો કોઠીલ કંઠ ખીલ્યો:

વહાલા માસ અપાઠીલો મેઘ,
એવી રતે વહેલા પધારજો.

વહાલા વિજ કરે ચમકાર,
એવી રતે વહેલા પધારજો.

વહાલા વનિતા વ્યાકુળ થાય,
એવી.....

“ ચન્દ્રિકા ! ચન્દ્રિકા ! ત્હારું ગીત પછી પુરું કરજો. હું ત્હને એક ગીત સંભળાવું. વગાડ. ” ધનપ્રસાદ ખુરશીપરથી ઊભો થઈ ગયો. ત્હેણે ફેંક્યું:

લાગી લગન મ્હને ત્હારી—
હો ! ધારાસભા !

લાગી લગન મ્હને ત્હારી.

દુનિયાની લ્હેરમાં અધિક લ્હેર આપે,

માન મરતજો બહુ સ્થાપે,

સહુ કરે ભાઈભાઈ ! ભારી—

હો ! ધારાસભા !

લાગી લગન મ્હને ત્હારી.

હો ! ધારાસભા.....ધા...રા...સભા. ધા...રા ” ગાતો ગાતો ધનપ્રસાદ નાચવા મંડ્યો, ચન્દ્રિકાની આંખમાંથી દુઃખનું એક આંસુ ખર્યું.

(૨)

ધનપ્રસાદ ભર્યનો રહીશ હતો. એના વડવાઓ ભર્યની જીની વ્યાપારી કીર્તિમાં અગ્ર દિસો ધરાવતા, પૈસે ટકે બહુ સુખી હતા. જોકે ધનપ્રસાદના આપે રૂના સદામાં એ ધન ગુમાવ્યું હતું છતાં પણ ' ભાંગ્યું ભાંગ્યું ' તો યે ભર્ય ' એ ન્યાયે. એ કુટુંબની સ્થિતિ ઠીક ઠીક ગણાતી. ધનપ્રસાદ મેટ્રીકમાં પસાર થયો કે તુરત ચાંદોદની ચન્દ્રિકા નામની સુશિલ કન્યા સાથે ત્હેનાં લગ્ન થયાં. લગ્ન પછી એ મહિને ધનપ્રસાદનાં માતાપીતા ઝેરી નાવની બીમારીથી પ્રભુના ધામમાં ગયાં.

ધનપ્રસાદનો અભ્યાસ મેટ્રીક પછી હવે આગળ વધી શક્યો નહિં. સંજોગને તાબે થઇ ત્હેણે ભર્ય છોડી સુરતમાં નિવાસસ્થાન ગોઠવ્યું. ન્હાનપણથી ત્હેને સત્તાધારી થવાનો મોહ હતો એટલે સુરતનાં સરકારી ખાતામાં ત્હેણે નોકરી સ્વિકારી.

આ નોકરી કરવાને તે સરખયો ન્હોતો કારણ કે થોડા વખત પછી ત્હેનું જીવન બ્હેણ જૂદિ દિશામાં વળ્યું. સુરતમાં રમણચંદ્ર નામના હિરાના એક વ્યાપારી સાથે ત્હેને મૈત્રી થઈ. આ મિત્રાચારીથી ત્હેને બહુ લાભ થયો. રમણચંદ્રનો વ્યાપાર દેશપરદેશમાં બહોળો હતો. આસ્તે આસ્તે ધનપ્રસાદને આ ધંધામાં રસ લાગ્યો. સરકારી નોકરી છોડી રમણચંદ્રના આગ્રહથી તે આ વ્યાપારમાં સાથે જોડાયો. રમણચંદ્ર હિરાના વ્યાપાર સાથે સોના ચાંદીનો ધુમ સદેખે ખેલતો હતો. ધનપ્રસાદે પણ એ રસ ચાખ્યો. નસીબે પાસા સીધા પડ્યા. આપે ગુમાવેલું ધન દિકરાએ ફરી મેળવ્યું. સદાની સીધી બાજુ પડતાં લક્ષ્મી ધનપ્રસાદને આવી વરી. ' પૈસો પૈસાને લાવે છે ' એ ન્યાયે રમણચંદ્ર સાથેના ભાગમા પણ એની આવક વધી. પૈસો મળતાં રહેનામાં છુપાઇ રહેલી ભાવનાઓ ફરી જગૃત થઇ.

પોતાની પત્ની તથા બાલક પુત્રને લઇ તે હવે મુંબઈ આવ્યો. માટુંગામાં એક બંગલો વેચાતો લઈ તેનું નામ " ચન્દ્રિકા કોટેજ " રાખ્યું. ત્હેણે મુંબઈના શેઠીયા તરીકે વૈભવી જીવનની શરૂઆત કરી. ત્હેણે મુંબઈમાં વધારે માનપાનની કઇ સ્થિતિ છે તેનો સરવાળો કરી ભવિષ્યમાં પારાસભામાં કેમપણ રીતે દાખલ થવાનો નિશ્ચય કર્યો.

(૩)

“ ચંદ્રિકા ! આજે મુજબ રસભાંતરકથી મી. ગાંધીને અભિનંદન આપવાનો મેળાવડો છે તેમાં રહાંજે ત્હારે મ્હારી સાથે આવવાનું છે. ”

“ કાણ ? દક્ષિણ આફ્રિકાથી હમણા આવ્યા તે મોહનદાસ ગાંધી ? ”

“ હા તેજ. તું આજે કપડાં જરા લપકાબંધ પહેરજો હો ? ગયા અઠવાડીયામાં નવા આવેલા હીરાના એરીંગ પણ લટકાવજો. ત્યાં ધણા ધણા સાક્ષરો આવશે. હમણાં હમણાં હું પણ સાક્ષરમાં ખપું છું તે તું જાણે છે કે ? ” ધનપ્રસાદે પોતાની મરોડદાર મૂછના આંકડાપર હાથ ફેરવ્યો.

“ ત્હમે શું નથી ? ત્હમારામાં અધુન્ય છે. ” ચંદ્રિકાએ પોતાના પતિ તરફ સ્નેહભર્યાં નેત્રો ઢાળ્યાં.

પોતાની પત્ની આમ પોતાને પીછાને છે એ વિચારે ધનપ્રસાદની છાતી ગળગળ ઉંચી થઇ.

“ અરે હજી તો મ્હારા ધણાય અભિલાષ છે. એક વખત મ્હારી ચંદ્રિકાને સરકારી મહેલમાં માનપાનથી સહુ બોલાવે એ સ્થિતિએ હું પહોંચીશ. તું જો તો ખરી ! ”

“ હું ત્હમને એક વાત વિનંતી સાથે કહેવા માગું છું. ત્હમે એ બધા મોહ છોડી દઇ મહેરબાની કરી સાચું સુખ ભોગવો એ જોવા હું ઇતેજર છું. ત્હમે સુખી તો હું પણ સુખી. ત્હમારા જીવનને શાન્તિ એ મ્હારે મન પણ પરમ શાન્તિ. મ્હારે બીજી કંઇ પણ અપેક્ષા નથી. માત્ર આ ત્હમારું મીઠું હાસ્ય હું રોજ જીલ્યા કરું એટલે બસ ” ચંદ્રિકા પતિ તરફ ઘેલી બની.

“ એ હાસ્ય તો ત્હારું જ છે. પણ દુનિયામાં અવતરી જો કંઇ માનપાન ન મેળવ્યું તો જીવન એજે જશે, મ્હને તો.....

ધનપ્રસાદ પોતાનું વાક્ય પુરું કરે તેટલામાં ‘ ચંદ્રિકા કોટેજ ’ના કમ્પાઉન્ડમાં મોટરનું બુંગળું સંભળાયું.

ધનપ્રસાદ ઉઠ્યો. બારીમાંથી નીચે જોયું.

“ હલ્લો ! કલ્યાણજી ! ઉપર આવ ઉપર. ”

કલ્યાણુજી ધનપ્રસાદનો દિલોગ્ગન દોસ્ત હતો. શ્રીમંત છતાં સાદો ને સદ્વર્તનવાળો. કલ્યાણુજી ધનપ્રસાદની સઘળી શક્તિઓનો સદુપયોગ થાય તે જોવા હમેશાં આતુર રહેતો.

“કાં ચન્દ્રિકા ભાભી ! શું ધમાલમાં છે. અમ્હારા ધનજીભાઈની ધમાલ ન્હાની સુતી નહિં હોય ” કલ્યાણુજી હસ્તો હસ્તો આરામપુરશી-પર પડ્યો.

“એ તો આજે ગુર્જરસભા તરફથી મોહનદાસ ગાંધીના માનમાં મેળાવડો છે તેમાં જવા માટેની વાતો થાય છે ” ચન્દ્રિકાએ ખુલાસો કરતાં કરતાં પોતાના પતિ તરફ જોયું.

“અરે હા ! હા ! ધનજીભાઈને હમણું હમણું સાક્ષરમાં ખપવાનો નવો લોભ જાગ્યો છે. હું સહમજ્યો ! ”

“કંઈ અમરથાં સાક્ષરમાં ગણના થતી હશે ? કંઈ આવડત જોઈએ આવડત ! ” ધનપ્રસાદે ખોંખારો માર્યો.

“એની હું ક્યાં ના કહું છું. ત્હમારા જેવા જ્યારે સાક્ષરમાં ગણાશે ત્યારે સાક્ષર શબ્દનો કદાચ સાહિત્યપરિષદે અર્થ પાલુ ફેરવવો પડશે. ” કલ્યાણુજીએ કટાક્ષભરી ભાષા વાપરી.

“ત્હારે જેમ બોલવું હોય તેમ બોલ. ત્હને સર્વ પ્રકારે બોલવાની છુટ છે. પણ બીજી એક નવિ ત્હને ક્યાં ખબર છે કે હવે હું એક કવિ પણ ગણાઉં છું ! ”

“ઓહો ! હવે બાકી શું રહ્યું ? ”

“અને હમણું હમણું હું એક સારા વક્તા તરીકે પણ ઓળખાઉં છું. સહમજ્યા સાધુજી ! ” ધનપ્રસાદ બોલતો બોલતો ખડખડાટ હસ્યો.

“ત્યારેજ ચન્દ્રિકાભાભી તે દિવસે ગાતાં હતાં કે :

કવિ વક્તા ને સાક્ષર છે

નિરક્ષર તારશે ક્યારે ? ”

કલ્યાણુજીએ મોટે સાદે ચલાવ્યું.

(૪)

ધનપ્રસાદે હવે મુંબઈના જાહેરજીવનમાં આંખમીચીને ઝીપલાવ્યું. જાહેરજીવનના સમુદ્રમાંનું બધું જળ પીવા તહેજે અગસ્ત્ય મુનીનો પાઠ

ભજવો શરૂ કર્યો. મુંબઈ સુધારક સોસાયટી, નુતનયુગ વિદ્યાર્થી એસોસીએશન, વિધવા ઉદ્ધારક મહાસમાજ, ખુવાર મેળવી ખુવાર થનાર કલબ, મહાપુરૂષની મ્હોટી મંડળી, મુંબઈ વક્તા, કવિ અને લેખક સમિતિ, બુદ્ધિવાદ ખેલન સંસદ, ગ્રામ્ય ગપાટક એમ્બર, સ્મિત હાસ્યરસ અખાડા મંદિર, ધુસણીઆ એન્ડ માંખણીઆ મીશન, સ્હમજી અને સંસ્કારીઓની સભા, નોર્થ સાઉથ ઇસ્ટ વેસ્ટ લીટરરી યુનીઅન, તારક ઉદ્ધારક અને પાલક મંડળ વિગેરે સંસ્થાઓમાં કોઈ ઠેકાણે પેટ્રન તો ક્યાંક લાઇફ મેમ્બર, કોઈમાં પ્રમુખ તો કોઈમાં માનદમંત્રી તરીકે ઝુકાવ્યું. જે સંસ્થા પાસે પૈસાનું લંડોળ ન હોય ત્યાં ધનપ્રસાદનું ધન છુટ હાથે બેપરવા વપરાતું. શરૂઆતમાં ન્હાની ન્હાની સભાઓમાં ખાલી બાંકડા પાસે, પછીથી પ્રમુખ સેક્રેટરી અને એકાદ શ્રોતા પાસે ધનપ્રસાદનું ધરણી ધ્રુજવે તેવું વ્યાખ્યાન થતું. જેના રીપોર્ટો બીજે દિવસે લગભગ બધાં રોજાંદા છાપોઓમાં પાનાંઓ ભરી પ્રગટ થતા. આ રીતની શરૂઆતથી પણ મુંબઈના જાહેરજીવનમાં ધનપ્રસાદ ઝડપથી અહાર પ્રકાશ્યો.

આ બધી શરૂઆતની ક્રિયામાં ધનપ્રસાદને દિનપ્રતિદિન ફતેહ મળવાથી ધારાસભામાં જવાની તહેની હેંસને વધું ને વધું ટેકો મળતો ગયો પણ એ ધારાસભામાં શી રીતે જવાય ? ' દામ કરે કામ ને લુંડી કરે સલામ ' એ રીતે ધણા હાજર કરનારા ધનપ્રસાદને એ વિષયમાં ટેકો આપતા. પણ કલ્યાણજી એ બાબતમાં જૂદો જ મત ધરાવતો. તહણે ધનપ્રસાદની બધી હિલચાલોનો બારીકાઈથી અભ્યાસ કર્યો અને તેમાં સરવાળે તે બહુ નિરાશ થયો. માત્ર એક ધારાસભાની લાલસામાં પોતાની શક્તિઓનો ગેર ઉપયોગ ધનપ્રસાદ કરે છે એ વિચારે કલ્યાણજીને પોતાના મિત્ર માટે બહુ દુઃખ થતું. જ્યાં અંતિમ હેતુ શુદ્ધ ન હોય ત્યાં બધી જનસેવા વ્યર્થ છે. કલ્યાણજીને અત્યારસુધીમાં પુરેપુરી ખાત્રી થઈ ગઈ હતી કે આ જનસેવાને બહાને થતી ધાંધલ પછી ધનપ્રસાદ જરૂર ધારાસભામાં જવાની વાત કરશેજ. કેટલીક વખત લોકોની પ્રીતિ સંપાદન કરવાની ધનપ્રસાદની રૂઢીઓ એટલી બધી વિચિત્ર હતી કે કલ્યાણજીને તેથી કંટાળો આવતો.

આ પ્રમાણે ધનપ્રસાદની જાહેરજીવનની ગડમથલ ચાલુ રહી. આસ્તે આસ્તે તહેણે રાજદ્વારી હિલચાલમાં પણ માથું મારવાનું શરૂ કર્યું. એની

આ બધી ધાંધલધડપચમાં એનો એક ગુણ તરી આવતો હતો કે તે જે કામ હાથમાં લેતો તેને લગતું બધું સાહિત્ય વાંચી, અભ્યાસ કરી તેમાં પ્રથમ પારંગત થતો અને પછી તેમાં આંધળીયાં કરી ઝુકતો.

હવે મુંબઈના રાજદ્વારી વર્ગમાં પણ તહેની આસ્તે આસ્તે ગણના થવા લાગી. વખત વખતનું કામ કર્યે જાય છે. દેશના રાજદ્વારી જીવનમાં બહુ ઝડપથી ફેરફારો થતા ગયા. આ બધા ફેરફારો વખતે ‘સખમે’ મેરા લગતા હય ’ એ પ્રમાણે ધનપ્રસાદે ધપાવ્યે રાખ્યું. હવે દરેક સભામાં વક્તાઓ સાથે ધનપ્રસાદનું નામ પણ હોય જ. અનુભવ અને ટેવથી આસ્તે આસ્તે તેનામાં કંઈ ફેરફાર પણ થયો. કંઈક વધારે ગંભીરતા, વધારે સ્થૂમજીલુ અને ધીરપણું તેના અભ્યાસમાં દેખાયાં. ટુંકમાં ધનપ્રસાદ એટલે જાહેર-જીવનમાં અથંગ તરનારો એ પદ પ્રાપ્ત કરવા તહેણે ફાંફા મારવામાં કંઈપણ બાકી રાખી નહિ.

(૫)

“ કેમ ! અત્યારે તાવ કેમ છે ? ”

“ કલ્યાણજીભાઈ ! તાવ બહુ સખત છે, અને સહવારથી બહુ બકે છે ”
બોલતી બોલતી ચન્દ્રિકા રડી પડી.

“ ભાભી ! ધીરજ રાખો, પ્રભુ કાલે આરામ કરી દેશે. મ્હને ડોકટર સાહેબ કહેતા હતા કે કંઈપણ ધાસ્તી જેવું નથી. ”

ચન્દ્રિકા આંસુ લુંછતી લુંછતી કલ્યાણજીને દર્દીના ઓરડામાં લઈ ગઈ. દર્દીના મગજપર બહુ ખરાબ અસર છે એવા ખખર નર્સે આપ્યા.

હજી કલ્યાણજી વિશેષ કંઈ નર્સને પૂછે તેટલામાં ધનપ્રસાદ બાકી ઉઠ્યો:

“ અરે ધારા...સભા...ધારાસભા.....આ વખતે.....મ્હેં.....
ઉમેદ.....વારી.....કરી હોત...તો...જરૂર આજે.....ધારા...સભામાં
મિરાજતો...હોત...ધ...ધારા...સભા.....ધારાસભા...આ...આ ”

કલ્યાણજી ધનપ્રસાદની આ સ્થિતિ જોઈ બહુ દુઃખી થયો. આ વખતની ચુંટણીમાં ધારાસભામાં ઉમેદવારી કરવા તહેણે જ ધનપ્રસાદને અટકાવ્યો હતો. જ્યાં જુના વખતના રાજદ્વારી વિષયમાં નિપુણ અને

સીનીયર ઉમેદવારો હોય ત્યાં ધનપ્રસાદને ફતેહ મળવાનો ખીલકુલ સંભવજ ક્યાંથી હોય, તેથી ઉમેદવારી નહિં કરવામાં જ માલ છે એમ સહમજવી તહેજે ધનપ્રસાદને ઉમેદવારી કરતો માંડમાંડ પાછો વાળ્યો હતો.

નર્સને લલામણુ કરી કલ્યાણજી ચંદ્રિકા સાથે બહારના ઓરડામાં આવ્યો. આ વખતે નહાનકડો કુમાર ત્યાં રમતો હતો તહેને કલ્યાણજીએ વહાલથી રમાડ્યો. ચંદ્રિકા બેઘડી પતિની માંદગીનું દુઃખ વિસરે એટલા માટે તેણે કુમારની તખીયતને લગતી કેટલીક વાતો કરી પણ ચંદ્રિકાએ તો મુળ વિષયને છેડ્યો:

“ભાઈ ! તમારા ભાઈની આ સ્થિતિ મહારાથી હવે જોઈ શકાતી નથી ” ફરી ચંદ્રિકા રડી પડી.

“અરે ગાંડા થયાં છો ભાભી ! આમાં તે એવું શું છે ? કાલે સહવારે તાવ ઉતરી જશે.”

“પણ એ બહુ બડે છે તેનું કેમ ?”

“તાવ કમી થશે એટલે બકવાનું એની મેજે મટી જશે. એને ધારાસ-ભાની ચુડેલ વળગી છે. તેનાથી જ એની આવી સ્થિતિ થઈ પડી છે. મહેં એને કહ્યું કે હજી દશ વર્ષ પછી પણ ધારાસભામાં જવાનો ત્યારે વારો આવશે કે નહિં તેમાં મહેને તો શંકા છે કારણકે લાયકાત મેળવ્યા વિના લાયકમાં ખપવાની ઉમેદ રાખવી એ મુર્ખાઈ છે. ઘણા રથી-મહારથી જેવા રાજદારી આગેવાનો ધારાસભામાં જવા માટે ઉમેદવારી કરે તેમાં આપણું શું ગળું !”

“બળી એ વાત ! એની એ વાતમાં તો એણે જીવનની બધી મજા ગુમાવી છે. હવે તો પ્રભુ એને એ લાલસામાંથી મૂકત કરે એટલીજ મહારી પ્રાર્થના છે. એને મન ધારાસભાની એટલી બધી મોહિની છે કે એક ઘડીનું પણ એ સુખ લેતા નથી. હવે તો એ વાતને સદાને માટે મૂકી દેય તો છૂટ્યા જાણે !”

“હું પણ ભાભી એજ ઇચ્છું છું અને એને.....”

એક ફફીરે એટલામાં રસ્તાપર લલકારું:

ચાર દિનના ચાંદરણામાં—

ફૂલી ફરે સુખ માનીરે

મૃગજળ તૃષ્ણા નાશ પામતાં

પરતાવો તુજ.....

(૬)

દેશની પરીસ્થિતિમાં હવે બહુ વેગથી ફેરફાર થવા લાગ્યો. એક દશકા પહેલાનું હિંદુસ્થાન અને આજનું હિંદુસ્થાન જોનારને આ ફેરફાર પવન-વેગી જણાય જ. જ્યાં થોડા બુદ્ધિવાદના ઉપાસક પુરૂષો રાજકિય ચર્ચા કરતા હતા ત્યાં આજે હિંદુસ્થાનને ઝુંપડે ઝુંપડે રાજકિય વિષયના અખાડા જમ્યા. જ્યાં નાતાલની રજામાં જુદાજુદા પ્રાંતના રાજકિય પ્રકરણના અધ્યાસી મિત્રો સાથે મળી કોંગ્રેસનો આદેશ, વ્યાસપીઠ પર ભાષણો કરી. ત્યાંને ત્યાં એક વર્ષ દાટી રાખી-ખીજે વર્ષે પાછો ફરી તાજે કરતા તેને બદલે એજ રાષ્ટ્રીય કોંગ્રેસની આજ્ઞા આજે દેશને ધર્મના ફરમાન રૂપે રોજ જીવનમાં દોરવા લાગી. જ્યાં કોંગ્રેસ એટલે વધારેમાં વધારે ભણેલો માણસ ભાષણ કરી હજારો માણસનો ક્ષણિક જીવન જાગૃત કરે તેવી રાજકીય વ્યાખ્યાનમાળા ગોઠવનારી સભા હતી તેને બદલે આજે કોંગ્રેસ એટલે દેશને માટે પ્રાણ આપનારા શહીદોની-દેશને તારનારી યોજનાઓ ધડનારી કમયોગઓની મંડળી બની. જ્યાં કોંગ્રેસ એટલે રાજકીય હક્કોને માટે બીજા માગવાનાં-એટલે સારી ભાષામાં ઠરાવો પસાર કરી અરજી કરવાની અને પછી અરજી કરનારાઓ અને સાંભળનારાઓ અરજીને અભરાષ્ટ્રએ ચડાવી દેય—એક સભા થતી તેને બદલે આજે અમ્હારો જન્મસિદ્ધ હક્ક અમ્હેં લેશું અને એ લેવા માટે કોઈને મારશું નહિં પણ અમ્હેં મરીશું એ ભાવના અમલમાં મેલનારી પ્રજાની રાષ્ટ્રીય સંસ્થા થઈ. ભારતવર્ષમાં પ્રકટેલી આ નવિન ભાવનાએ દરેક વ્યક્તિ ઉપર જૂદાજૂદા રીતે અસર કરી.

ધનપ્રસાદ ગંભીર માંદગી ભોગવી હવાફેર અર્થે ચાંદોદ ગયો. ત્યાં લાંબો વખત આશ્વાસ લેવા તહેને ફરજિયાત રહેવું પડ્યું. ધાંધલીયું શહેરી જીવન નર્મદાને રમણીય કાંઠે નાચતી કુદરતનું મનમોહક સૌંદર્ય પીછાણી શકે કે ?

લાંબે વખતે સાંજે થઈ ધનપ્રસાદ પાછો મુંબઈ આવતાં તહેને આખું વાતાવરણ બદલાયલું લાગ્યું. ગાંધીજીના અસહકારનો નિલવિજયી ટંકાર

સર્વત્ર સંભળાયો હતો. વિદેશી રંગબેરંગી મોહભર્યાં કપડાંઓને બદલે રવેત ખાદી સર્વત્ર શોભી રહી હતી. અસહકારનો કાર્યક્રમ દેશે સ્વિકાર્યો હતો તેથી ધનપ્રસાદની વહાલી ધારાસભાનો પણ દેશના સાચા સેવકોએ આગ કર્યો હતો.

ધનપ્રસાદનું ધાંધલીયું જીવન શરૂઆતમાં મુંઝાયું.

(૭)

આખરે ધનપ્રસાદ બધાની અઝગબઝગ વચ્ચે અસહકારી બન્યો. ધારાસભાની મોહિનીમાં થતી ચળવળ નૃત્ય કરનાર ધનપ્રસાદ ગાંધીજીની વિરૂદ્ધ કામ આવશે એ વિચારે કેટલાક કહેવાતા અસહકારીઓએ ધનપ્રસાદને શરૂઆતમાં ખુબ આવકાર આપ્યો પણ તેઓ તહેમની ધારણામાં નિષ્ફળ ગયા. ધનપ્રસાદે તો ‘ ગાંધીજીનું ’ વાક્ય એટલે દેવવાક્ય ’ એવા વિચારો પેલા કહેવાતા અસહકારીઓને શરૂઆતથી જ સંભળાવી દીધા. કલ્યાણજી તો પહેલેથી જ સાચો અસહકારી બન્યો હતો એટલે તહેજે ધનપ્રસાદની આ હિલચાલને વધાવી લીધી. છતાં અસહકારી બન્યા પછી શી શી જોખમદારીઓ છે તે સ્હમજીવી તે પ્રમાણે આચરણ કરવાની સર્વ જોખમદારીઓથી ધનપ્રસાદને તહેજે વાકેફ કર્યો.

વિલાયતી કપડાંમાં નિત્ય નવિનવિ ફેશનમાં ફરનાર ધનપ્રસાદ હવે ખાદીભક્ત બન્યો. તહેજે અગાઉ પણ જાહેરજીવનમાં ખુબ જંગ મચાવેલો હોવાથી અસહકારી યુથમાં પણ તહેનું નામ અગ્ર પદમાં આવનારાઓની સાથે ગણાયું. જો કોઈને દિલ વાંચતાં આવડતું હોય તો જરૂર જણાઈ આવે તેમ હતું કે સફેદ ટોપી પહેરી હતી પણ હજી લાલસામાં તો ધનપ્રસાદનું દિલ અગાઉ જેવું હતું તેવું જ હતું. માત્ર બહારથી તહેજે સાદાઈ, સરળતા અને નિસ્વાર્થ શુદ્ધિની સાધના કરેલી દેખાતી. અસહકાર પક્ષમાં ધનપ્રસાદનું કાર્ય જોઈ બેઘડી કલ્યાણજી પણ છંતરાયો અને તહેની હમણાંની જીવનચર્યા જોઈ તે પ્રસન્ન થયો. ધારાસભા એટલે સ્વર્ગની સુંદરી એવી લાલસામાં રચ્યોપચ્યો રહેનાર, આજે આવું સાધુતાભર્યું જીવન ગુજરે એ કલ્યાણજીને વખાણવા લાયક લાગ્યું. પણ તેની આ માન્યતા બહુ લાંબો વખત ટકી શકી નહિં.

મહાત્માજી જેલમંદિરે ગયા પછી ધનપ્રસાદનું ખરું પોત પ્રકાશ્યું. જો લોકો ગાંધીજી ઉપર વિશ્વાસ રાખી તહેમની આજ્ઞા બરાબર પાળે તો

હિન્દ કાલેજ સ્વતંત્ર થાય ' એવી હાકલ સર્વત્ર વગાડનાર ધનપ્રસાદે હવે પોતાનું ખર્ચ સ્વરૂપ દેખાડ્યું. શ્વેત ખાદી ધારણ કરનાર રાજહંસોના ટોળામાં શ્વેત બગલો પણ આવવો સંભવે એ કલ્પના ધનપ્રસાદે આજે ખરી પાડી. 'ધારાસભામાં જવાથી દેશને કશો લાભ નથી,' અસહકાર જહેલે આદર્યો હોય તે કદાપિ ધારાસભામાં જઈ શકેજ નહિં, ' ધારાસભામાં જવું એટલે અસહકારની મુખ્ય ભાવનાનું પુન થાય ' એવા શબ્દો જે મુખેથી નીકળ્યા હતા તેજ ધનપ્રસાદ હવે બુદ્ધિવાદના શબ્દછળનો આશ્રિત બન્યો. ત્હેની ધારાસભામાં જવાની લાલસા ફરીથી જાગૃત થઈ અને રોજ વધતી ગઈ. જે અસહકારી પક્ષ ધારાસભામાં જવાના સવાલને ટેકા આપે તો પોતે જરૂર ધારાસભામાં ચુંટાઈ જઈ શકે એમ ધનપ્રસાદને ચોખ્ખું જણાયું. તેનાથી લાયક ગમે તેવો સહકારી હોય તોપણ અસહકારી મતદાર મત પોતાને જ આપશે આ લાલચેલાલચે ધનપ્રસાદ ધારાસભામાં જવા ફરી લલચાયો. જે કહેવાતા અસહકારીઓ ગાંધીજીની વિરુદ્ધ તેનો શરૂઆતમાં ઉપયોગ ન કરી શક્યા તેના પંજામાં હવે ધનપ્રસાદ ખરેખર સપડાયો. તેઓ તો ધનપ્રસાદનો આવો ઉપયોગ કરવા માગતાજ હતા એટલે ધનપ્રસાદને તેઓએ ધારાસભામાં જવાના સવાલમાં ખાનગી ટેકા આપી, જાહેરમાં શરૂઆતમાં ત્હેનેજ હોળીનું નાળીએર બનાવ્યો.

‘ માંખી, મકોડો ને મુરખનર મધલાળે મરે—’

એ ગ્રામ્ય કહેતી પ્રમાણે ધનપ્રસાદ ધારાસભાની મધલાળમાં લટક્યો.

(૮)

“ ધનજી ! તું અસહકારને એજ લગાડવા બેઠો છે. ”

“ કલ્યાણજી ! દોસ્ત આ વખતે તું મ્હારી આડો આવીશ એ મ્હને ઠીક નહિં પડે. જે તું વિચાર કર કે હું આ તકનો લાભ ન લઉં તો પછી ધારાસભામાં જવાનો મ્હારો વારો ક્યારે આવે ? ”

“ પણ એ ધારાસભામાં ત્હમે ન ગયા તો ખોટ શી જવાની છે ? ” ચન્દ્રિકાએ ધનપ્રસાદ અને કલ્યાણજીની વાતમાં વચ્ચેજ બળાપો જાહેર કર્યો.

“ તું ન સ્હમજે ચન્દ્રિકા ! મ્હારે ગમે તે ભોગે ધારાસભામાં એક વખત તો બિરાજવું જ છે અને...”

“ ત્યારે અસહકારી શા માટે થયો ? ” કલ્યાણજીએ કચવાઇને પ્રશ્ન કર્યો.

“ ખરી વાત કહી દઉં તો ધારાસભામાં જવા માટે જ હું અસહકારી થયો છું. મહને ત્હેં અગાઉ કહ્યું હતું કે મહારાષ્ટ્રી ધણા સીનીયર અને બાહોશ માણસો છે કે જેની હરીફાઇમાં શાંત વાતાવરણમાં મહારો દશ વર્ષે પણ વારો ન આવે તેથી મહેં અસહકારનો ઝંખો પહેરી લીધો. હું જાણતો હતો કે કેટલાક અસહકારીઓ મહારા જેવા છે. શરૂઆતમાં મહેં એ લોકોને પણ કોહું આપ્યું નહિં અને મહાત્મા ગાંધીજીની આજ્ઞા એટલે દેવ આજ્ઞા—એમ માનનાર તરીકે મહેં બહાર પડી લોકલાગણી મહારી તરફમાં જીતી લીધી. હવે જે અસહકારીઓ ધારાસભાને ટેકા આપે તો મહારી ફતેહ જરૂર થાય. આ વખતે મહારો બેડો પાર ઉતરે એમ.....”

“ ત્યારે ધારાસભામાં જવું એ અસહકારીઓ માટે શરમભયું છે એમ ત્હેં કહ્યું હતું તેનું શું ? ” કલ્યાણજીએ સીધો પ્રશ્ન કર્યો.

“ તેથી શું ! એ તો ‘ મહેં પટેલને જાપે હું જપું ’ એ ન્યાયે કામ ચલાઉ કહ્યું હતું. તે વખતે એમ કહેવામાં જ માલ હતો નહિ તો લોકો મહને સાંભળે પણ નહિ. ”

“ અને હવે ત્હેને લોકો સાંભળશે એમ તું માને છે ખરો ? ”

“ જરૂર. એ માટે તો અમહેં થોડાક ધારાસભાના અભિલાષીઓ કોંગ્રેસ સ્થાને બંડ ઉઠાવવા માગીએ છીએ. ”

“ ધનજી ! લશ્કરમાં બંડ ઉઠાવનારાઓનો શો ફેજ થાય છે તેની ત્હેને ખબર છે ? ”

“ એ ફેજના વિચારો કરવા એ મુઝદાલોનું કામ છે. અમહારા જેવા શુરવીરો તો દિલમાં આવે તે કરવામાં જ મ્હોટાઇ માને છે. ”

“ ધનજી ! હું બીજું તો કંઈ કહી શકતો નથી. કોંગ્રેસ સ્થાને બંડ—એ શબ્દોએ મહારું જીગર બળીને ખાખ થઇ જાય છે. ખરેખર હું ત્હારે માટે શરમાઉં છું. તું ત્હારા શબ્દોને પણ શરમાવે છે. તું ગાંધીદ્રોહી છો. મહારા દેખતાં ત્હેં અનેકવાર કહેલું છે કે ગાંધીજી આજ્ઞા કરે કે મરી જાઓ તો હું મરવા પણ તૈયાર છું, એ મહાત્માનો હુકમ એ મહારે મમ પ્રભુનો હુકમ છે; એ ત્હારાં વાક્યો ક્યાં અને આજે એજ ગાંધીજીની આજ્ઞા ભંગ કરી તું ધારાસભામાં જવા માગે છે ? ”

“ કલ્યાણુ ! તું સાધુ છે સાધુ. કેટલીક વખત અમુક શબ્દો હું બોલ્યો હતો તેનું કારણ એ હતું કે મ્હારે લોકોમાં મ્હારે માટે વિશ્વાસ બેસાડવો હતો, અને એ વિશ્વાસ મેળવ્યા પછીજ આજે હું ધારાસભામાં જવા માટે હિમાયત કરું છું. ”

“ ત્હને એમ લાગે છે કે લોકો ત્હારી માફક ગાંધીદ્રોહી બની એ મહા-પુરૂષની ગેરહાજરીમાં એના મહાઉપદેશને અભરાઇએ ચડાવશે ? ”

“ એ માટે તો હું હમણાં હમણાં માત્ર ખાનગીમાં ચળવળ ચલાવી રહ્યો છું. માત્ર તું જો મ્હને એમાં મદદગાર થા તો મ્હને વધારે ટેકો મળે. ”

“ ધનુ ! હું ત્હારા જેવો અસહકારી નથી. મ્હને લાગે છે કે હવે જ અસહકારીઓની ખરી પરિક્ષા છે. મહાત્માજીની ગેરહાજરીમાં એના ઉપદેશનું પાલન કાણુ કાણુ કરે છે એ હવે જ જોવાનું છે. મ્હને ખરેખર ત્હારા જેવા ઉપર દયા આવે છે. ત્હેં અસહકાર શબ્દની ભાવનાને અપવિત્ર કરી છે, ત્હેં ખાદીને શરમાવી છે, ત્હેં મહાત્માજીના ઉપદેશને ધોષ નાંખ્યો છે, અને ત્હેં અસહકારી લોકવર્ગને દગો દોષો છે. એ વાત એક મિત્ર તરીકે મ્હારા મનમાં સાલે છે. ધનુ ! ફરીથી વિચાર કરી અસૂરી ભાવનાથી દૂર રહે તો બહુ સારું. ” કલ્યાણુ અત્યારે બહુજ દિલગીર દેખાયો.

“ સાધુરે સાધુ ! હી...હી...હા...હા...કલ્યાણુ ! એ બધા હિસાબ ત્હારા જેવા સાધુ માટે છે. અમ્હારે શરમ, દંભ, દગો એ તો સાધારણ રમતો છે. રહમજ્યો.....હી...હી...” ધનપ્રસાદ બોલતો બોલતો હસી પડ્યો.

(૯)

ચન્દ્રિકા અને કલ્યાણુની ઘણીએ રહમજ્યવટ છતાં ધનપ્રસાદની ધારાસભાની ચળવળ શરૂ થઈ ગઈ. ફરીથી ધારાસભાની ત્હેની ધેંઝછા નાચવા લાગી. આ ધેંઝછામાં ધારાસભાઈપી મધપુડા તરફ જેટલી માંખો ખેંચાઈ તે બધી ધનપ્રસાદને આવી મળી.

આજે ચોપાટી ઉપર ‘ ગાંધીપર્વ ’ નિમીત્તે એક મહોટી સભા મળી. ખાનગી રીતે ધારાસભામાં જવાના પાસા ફેંકનાર ધનપ્રસાદે આજે જાહેરસભામાં જનસમાજ સમક્ષ ધારાસભાની વાત ઉચારી:

“ ભાઈઓ અને બહેનો,

આને ગાંધીપર્વ ઉજવવા આપણે સઘળાં એકઠાં મળ્યા છીએ. નં મહાપુરૂષને જેલમાંથી છોડાવવા હોય તો આને લાખો માણસો તૈયા અને એ માટે મહારા કેટલાક વિદ્વાન મિત્રો મહારી આગળ એક દરખાસ્ત લે છે કે જે લાખો માણસો પોતાનો મત આપવાનો હક્ક રહમજે અને અ ધારાસભામાં.....(સભામાંથી એક અવાજ: આને પુણ્યતી ધારાસભાનું નામ ન હોય) જરા ધીરજથી મહારં આખું વાક્ય સાં હું નથી કહેતો કે આપણે ધારાસભામાં જવું પણ મહારા કેટ વિદ્વાન મિત્રો માને છે કે ધારાસભા.....(બીજો અવ એમની વિદ્વતા એમની પાસેજ રહેવા દો. મહેરબાની કરી આપ ગાંધ ઉપરજ બોલો) પણ તહમે મહારં પુરં સાંભળશો કે વચ્ચે વચ્ચે કયે જશો ? ધારાસભામાં જવાથી (ત્રીજો અવાજ: ધનપ્રસાદ ધારાસભામાં જવું હોય એમ લાગે છે) લાખઓ અને બહેનો ! સભા... તહમારી આવી વર્તણૂકથી તહમે મહાત્માજીના શિક્ષણને ગેર ઇન્સાફ આપો છો (ધનપ્રસાદ હવે ગુસ્સામાંજ બોલ્યો) (ચોથો અવાજ: ભારે ધારાસભામાં જવાનું કહી તહમે મહાત્માજીના શિક્ષણને ઇન્સાફ આપો છો એમ કે ?) પહેલાં મહારં સાંભળો પછી ઇન્સાફ ગેરઇન્સાફની વાત કરો. (અત્રે પ્રમુખે લોકોને શાંત રહેવા વિનંતી કરી) ધનપ્રસાદે આગળ ચલાવ્યું) બીજો ધારાસભામાં જવાથી મહાત્માજીનો છુટકારો જલ્દી કરવા.....(પાંચમો અવાજ: પણ મહાત્માજીને તહમારા જેવા ધારાસભામાં જનારાઓને મુઆરક હાથે છુટવું નથી તેનું કેમ ?) અત્રે લોકોમાં ગડબડ વધી પડી. (છઠો અવાજ: ધનપ્રસાદ ધારાસભાના આશક લાગે છે. સાતમો અવાજ: મહેરબાની કરી તહમારાં લાખણો હવે ધારાસભામાંજ કરજો. આઠમો અવાજ: બેસાડી દીઓ એ કાંગ્રેસના બંડખોર પ્રમુખને હવે ધનપ્રસાદને બોલતો બેસાડ્યા વિના છુટકો નહોતો. મોઢે ધનપ્રસાદને લાખણ અપુરં મુકવું પડ્યું.

* * * *

ગાંધીપર્વની સભામાં થયેલો ધનપ્રસાદનો ફેરતો, અને ચન્દ્રિકા કલ્યાણજીની રહમજીવટ છતાં ધનપ્રસાદ પોતાની જીગરજીન ધારાસભા હવે શું કરશે ? કાંઈ કહેશે ? ! ?

પ્રકાશક:—વીલે પારલે મહાસભા સમિતિ તરફથી વિકુલદાસ પુરપોત્તમ દેસાઈ, મંત્રી.

પ્રિંટર:—એમ. એન. કુળકર્ણી, કર્નાટક પ્રેસ, ૪૩૪ ઠાકુરદાર, મુંબ

